

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ହେଉଛି ଏକ ପୁରୁଣା ଗାଁ, ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ରହିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ତୁମକୁ ଏବେ ନୂଆ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କେଉଁ ଏକ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଆଦିଷ୍ଠାକାରୀ ହୋଇ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲୁଥାଅ । ଯେହେତୁ ବାପଦାଦା ଉତ୍କଳ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ବ୍ରହ୍ମମାତାଙ୍କର କହିବା ଅନୁସାରେ କିଛି କ୍ଷତି ହେଲା ତେବେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ରେସ୍‌ପନ୍‌ସିବୁଲ୍ ଅରଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍ କରିଦେବେ । ତୁମେ ନିଜର ମତ ଚଲାଅ ନାହିଁ, ଶିବବାବାଙ୍କ ମତ ଭାବି ଚାଲ, ତେବେ ତୁମର ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ କରି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ କରି ବସ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥାନ୍ତି ନା । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତ ଅତି ସହଜ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ସହଜ ରାଜଯୋଗ । ପ୍ରାଚୀନ ବୋଲି ତ କୌଣସି ସମସ୍ୟ ଥିବ ନା । ବହୁତ କାଳର ପ୍ରାଚୀନ ତାହା ମଧ୍ୟ କେତେ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପୁରା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲି । ଏକଥା ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଆତ୍ମାରୁପୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ପିତା ବହୁ କାଳ ଧରି ଅଲଗା ରହିଥିଲେ... ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସିତି ଓହ୍ଲାଇ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ସ୍ୱମୃତି ଆସୁଛି । ସମସ୍ତେ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ... କଲିଯୁଗରେ ତ ପତିତ ହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ରହିବେ । ତାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ । ଏହି ପୁରୁଣା ପତିତ ଦୁନିଆ ରହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମାୟାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ଦେଖ ୧୦୦-୧୨୫ ମହଲାର ବଡ଼-ବଡ଼ ଘର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମାୟାର ଆତ୍ମବର କୁହାଯାଉଛି । ମାୟାର ପ୍ରଭାବ ଏପରି ଯେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ କହୁଛନ୍ତି ଆମ ପାଇଁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ରହିଛି, ଏହାକୁ ମାୟାର ଚମତ୍କାର କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ଏକ ପୁରୁଣା ଗାଁ ଅଟେ, ଏହାକୁ ନରକ କୁହାଯାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ରୋରିବ ନରକ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅକ୍ଷର ତ ରହିଛି ନା । ଏହାକୁ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କହିବେ । ସ୍ୱର୍ଗ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗକୁ କୁହାଯାଏ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ନରକକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ଏତେ ସହଜ କଥା କାହିଁକି କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ! ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଲଜେଇ ଝଗଡ଼ା ଆଦି ହେଉଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ବମ୍ ମଧ୍ୟ ଏପରି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପତିବା ମାତ୍ରେ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଏବେ କ’ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଏହି କଥା କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଆଗକୁ କ’ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି? ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ ହେଉଛି ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଗୁପ୍ତ ସେନା । ଏକଥା କ’ଣ କାହାକୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଲଜେଇ କରୁଛ । ତୁମର ୫ ବିକାର ସହିତ ଲଜେଇ ହେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମମାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଲେ ନା । ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମମାତାଙ୍କର ତ ଭେଦ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ଜଣେ ନୁହେଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ନା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ପ୍ରଜାପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମମାତା ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେପରି ପଥର ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମମାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲେ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ବୋରତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପିତା ଅକ୍ଷର ରହିବା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ଏହି ଅକ୍ଷର ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କେବଳ ବ୍ରହ୍ମମା ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବୋରତରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଅକ୍ଷର ଲେଖି ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅକ୍ଷର । ସ୍ୱର୍ଗଲୋକଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମମା ଅଛି । ନାମ ଯଦି ମନକୁ ନ ଆସୁଛି ପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏତେ ନାମ ଆଣିବେ କେଉଁଠୁ? ଏସବୁ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ଆଦିଷ୍ଠାକାରୀ ହେବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଉତ୍କଳ ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି ନା । ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଇଏ କିଏ? ସେଥିପାଇଁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଆଦିଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଓଲଟା କୁହନ୍ତି ଅଥବା ସିଧା, ତୁମେ ଭାବ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଶିବବାବା ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହୋଇଯିବେ । ଏହାଙ୍କ କହିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି କ୍ଷତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ତେଣୁ ସବୁ ଠିକ୍ କରିଦେବେ । ଶିବବାବାଙ୍କ ହିଁ ମତ

ବୋଲି ଭାବିଲେ ତୁମର ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବହୁତ କମ୍ ବୁଝିଛନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ନିଜ ମତରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଦୂରରୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ, ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ଆଉ କାହା ପାଖରେ ତ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସାରା ଦିନ ଏହି ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ - କ'ଣ ଲେଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିବେ । ଏପରି ସିଧାସଳଖ ଅକ୍ଷର ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଉପରେ ସହଜରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଏପରି ବୁଝାଅ, ଯେପରି କାହାର ପରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । କୁହ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବେ ସେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏହା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ମନୁଷ୍ୟ ତ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ସେସବୁ କଥାର ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ । କୁହ, ଅଧିକ ପଚାର ନାହିଁ । ପରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ କର, ଅନେକ ପରଶ୍ନର ଜଟିଳରେ ପଡ଼ିଗଲେ ପୁଣି ବାହାରିବାର ରାସ୍ତା ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ କୁହୁଡ଼ିରେ ବାଟବଣା ହୋଇଗଲେ ରାସ୍ତା ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ କେମିତି ନା କେମିତି ମାୟା ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପରଥମେ ସମସ୍ତତାକୁ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝାଅ - ତୁମେ ତ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି, ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ପତିତ । ଏବେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଯିବ ନହେଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଶେଷ ପରମ୍ପରା ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଆସୁଥାନ୍ତି । ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ସେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପଛରେ ଆସିବେ । କେତେ ହିସାବ ରହିଛି ଏବଂ ପାଠପଢ଼ା ଡ଼ାକାରା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଏ ଯେ ପରଥମେ କିଏ ଯିବ? ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ନା । ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ଛୁଇଁ କରି ଆସ । ପରଥମ ନମ୍ବରବାଲାକୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦ୍ କଥା । ବେହଦ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ରଖ । ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାର ଚାର୍ଟ ରଖିଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଆମେ ଲାଭରେ ଅଛୁ ନା କ୍ଷତିରେ? କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ କିନ୍ତୁ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ବହୁତ କମ୍ ପିଲା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମାଲା ମଧ୍ୟ କେତେ କମ୍ ଜଣତ୍ତକର ହେଉଛି । କେବଳ ୮ ଜଣ ବଡ଼ ସକଳାରସିପ୍ ନେବେ, ପୁଣି ୧୦୮ ତାତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ରହିବେ ନା । ୮ ଜଣତ୍ତକ ସହ କିଏ ଯିବେ? ରାଜା ଏବଂ ରାଣୀ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ କମ୍ ଫରକ ରହିବ ।

ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ସମରଣ କର - ଏହା ହିଁ ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରା ଅଟେ । ବାବାଙ୍କର କେବଳ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଡିକ୍-ଡିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଶୀ କଥାବାରତ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ମନମଥାଉ । ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଛାଡ଼ି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମସ୍ତତାଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଅଗରୀରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଠାରେ ବାବା ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଉଛନ୍ତି କି ପିଲାମାନେ ସାରା ଦିନ ବିଲୁଲ୍ ମନେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁ ନାହାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ପରବେଶ କରୁ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ତମୋପରଧାନରୁ ସତତ ପରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ଆମକୁ ରାଜସ୍ବ-ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଆମେ ପୁଣି ୮୪ ଜନମ ନେଇ, କରମଶ ସବୁ କିଛି ହରାଇଦେଲୁ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ନୁହେଁ, ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଲଫକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମପିତା, ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ବହୁତ ପରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପରଥମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କଲେ ଦେବତା ହୋଇଯିବ, ଆଉ କିଛି ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମୂଳକଥା ନବୁଝି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବା ଡ଼ାକାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଡ଼ାକନ୍ତିରେ ପତି ବିରକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଯିବ । ମୋ ଡ଼ାକାରା ମୋତେ ଜାଣିଲେ ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଯିବ । ବାକି ଆଉ କିଛି ଜାଣିବାକୁ ବାକି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ୭ ଦିନ ରଖାଯାଉଛି । ୭ ଦିନରେ ବହୁତ କିଛି ବୁଝିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲାବାଲା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିବେ । କେହି କେହି ତ କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ସିଏ କି ରାଜା-ରାଣୀ ହେବେ? ଜଣତ୍ତକ ଉପରେ କ'ଣ ରାଜତ୍ତ କରିବେ? ପରତ୍ସେକତ୍ତ ନିଜର ପ୍ରଜା ପରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତ ବହୁତ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ 'ବିଚରା' ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତେ ବଡ଼ ପଦାଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ପଛେ ବାବା କିନ୍ତୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧିବାଲାଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କେତେ ପ୍ରୀତିପୁରୁଣ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି, ତାହା ତ ବୁଝିହେଉଛି କି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଏକ ଘଣ୍ଟା ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତି ରହିଛି! କ'ଣ ଲୌକିକ ପିତାତ୍ତକ ସହିତ ତୁମେ ଘଣ୍ଟାଏ-ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ପ୍ରୀତି ରଖୁଛ? ସାରା ଦିନ ବାବା-ବାବା କହିଥାଅ । ଏଠାରେ ବାବା-ବାବା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଭଳି ଗଭୀର ପ୍ରୀତି ନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଚାଲ । ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଚାଲାଖି ଚଳିବ ନାହିଁ । ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଉଛି, ତେବେ ତ ଉଡ଼ିବା ଦରକାର । ବାବା, ବାସ୍ ଆମେ ଯାଉଛୁ ସେବା କରି ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେବା କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯେତେ ଅନେକଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବ, ସେତେ ସ୍ବାଦରେ ରହିବ । ଅନେକ କନ୍ୟାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବନ୍ଧନ ରହିଛି । ଆରେ, ସାରା ଦୁନିଆର ତ ବନ୍ଧନ ରହିଛି, ବନ୍ଧନକୁ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କାଟିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି, ଧରିନିଅ କାଲି ମରିଯିବ ପିଲାଙ୍କୁ ପୁଣି କିଏ ସମ୍ଭାଳିବ? ନିଶ୍ଚୟ କେହି ନା କେହି ସମ୍ଭାଳିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରି ପଡ଼ିବେ । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ତ ଡ଼ାକାରା ବିବାହ କରିନିଅନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ବିବାହ ମଧ୍ୟ ସଂକଟ ଅଟେ । କାହାକୁ କିଛି ପଇସା ଦେଇ କୁହ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳ । ତୁମର ଏହା ମରଜୀବା ଜନମ ଅଟେ ନା! ଯଦି ମରିଗଲ ପୁଣି ପଛରେ କିଏ ସମ୍ଭାଳିବ? ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ନର୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଇସା ଡ଼ାକାରା କ'ଣ ନ ହୋଇ ପାରିବ । ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ

ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେବାର ସଉକ ଥିଲେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଳାଇ ଆସିବେ । ଦୁନିଆରୁ ମରିଯାଇଛ ନା । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିତର-ସମବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ଵ ଉଦ୍ଧାର କର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ - ମନମନାଭବ, ତେବେ ତମୋପରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି କି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ମାନେ ତ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ମଧୁସ୍ଵ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଆସିବେ । ଯେପରି ଖର୍ଚ୍ଚାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରମଧ୍ୟାମରୁ ତଳକୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତଳେ ଅଭିନୟ କରି-କରି ଯେବେ ଅଶାନ୍ତ ହୋଇପଡୁଛନ୍ତି, ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଆମର ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଶାନ୍ତିରେ ତ ବସିଥିଲେ, ପୁଣି ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କ ପଛରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । କିପରି ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଶେଷରେ ଆସି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରାଂଶ ଜାଣିବେ । ପିଲାମାନେ ଏସବୁ ସାକ୍ଷାତକାର କରିଛନ୍ତି । ମନମନାଭବର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆସି ନେବେ । ଏବେ ତୁମେ ଭିକାରିରୁ ରାଜକୁମାର ହେଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଯିଏ ସାହୁକାର ସେମାନେ ଧନହୀନ ହୋଇଯିବେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଖେଳକୁ ଟିକିଏ ହେଲେ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । କେହି ପୁଣି ଗରିବ ହେବେ ନା । ଏହାକୁ ଦୂରଦର୍ଶୀ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ପଛକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ ଆମେ କିପରି ଚରାନ୍ତସଫର ହେଉଛୁ । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏବେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ପାଠପଢି ପାସ୍ କଲେ ଦୈବୀ କୁଳକୁ ଯିବ । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ଅଛ । ଏହି କଥା କେହି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ଟିକିଏ ହେଲେ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶୁ ନାହିଁ । ନିରାକାର ଭଗବାନ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ ନା । ଏହି ଡରାମା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଵଦନକ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଏହାକୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବଂ ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଚରିତ୍ରତ୍ଵ ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ ମଧୁସ୍ଵ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନା । ବିନାଶ ତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ହେବ । କେବଳ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଶତ୍ରୁକରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ । ଏହିପରି ଡରାମା ମଧୁସ୍ଵ ତିଆରି ହୋଇଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ କଳଙ୍କ ଛାଡିଯିବ । ସ୍କୁଲରେ ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବ, ସେତେ ଅଧିକ ଆମଦାନୀ ହେବ । ତୁମକୁ ୨୧ ଜନମ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସମ୍ପଦ ଲାଭୁଛି, ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା । ଏଠାରେ ସମ୍ପଦ ଥିଲେ ମଧୁସ୍ଵ ଆଉ ସମସ୍ତ ନାହିଁ ଯେ ପୁଅ ନାତି ଖାଇପାରିବେ । ବାବା ସବୁ କିଛି ଏହି ସେବାରେ ଲଗାଇଦେବା ଦ୍ଵାରା କେତେ ଜମା ହୋଇଗଲା । ସମସ୍ତଙ୍କର କ'ଣ ଜମା ହୋଇଥାଏ । ଏତେସବୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପଇସା କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ବାବା ନେବେ ହିଁ ନାହିଁ ଯାହାକୁ କି ପ୍ରତିଦାନରେ ପୁଣି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆରୁଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ନିଜର ବନ୍ଧନ ଗୁଡିକୁ କାଟିବାର ଉପାୟ ରଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘନିଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଗଭୀର ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇ, ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦୂରଦର୍ଶୀ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ଏହି ବେହରା ଖେଳକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଭିକାରିରୁ ରାଜକୁମାର ହେବାର ପାଠପଢା ପ୍ରତି ପୁରା ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଯୋଗର ଚାର୍ଚ୍ଚ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଶୁଭଭାବନାରେ ଭରପୁର ରଖିଥିବା ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ । ଯେପରି ସାରା ବୁଦ୍ଧିର ସାର ବସ୍ତୁ ବୀଜରେ ରହିଥାଏ, ସେହିପରି ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି, ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ସମ୍ପଦନ ହେଉ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିବାର ଭାବନା, ନିର୍ବଳକୁ ବଳବାନ କରିବାର ଭାବନା ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାକୁ ସଦାସୁଖୀ ଏବଂ ଶାନ୍ତ କରିବାର ଭାବନାର ରସ ବା ସାର ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଭରି ରହିଥାଉ, କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜ ଏହି ସାର ବସ୍ତୁରେ ଖାଲି ନ ରହୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟର୍ଥ ନ ହେଉ, କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ଦ୍ଵାରା ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାୟାର ଝାମିଲାରେ ବିଚଳିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ମିଳନର ମଉଜରେ ରୁହ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାର:- ଏବେ ସମ୍ପଦନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

କର୍ମାତୀତ ହେବା ପାଇଁ ଅଗରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଅ । ଗରୀର ବନ୍ଧନ, କର୍ମର ବନ୍ଧନ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ, ବୈଭବର ବନ୍ଧନ, ସ୍ଵଭାବ ସଂସ୍କାରର ବନ୍ଧନ... କୌଣସି ବି ବନ୍ଧନ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ ନକରୁ । ଏହିସବୁ ବନ୍ଧନଗୁଡିକ ହିଁ ଆତ୍ମାକୁ ଟାଳିବ କରି ଦେଉଛି, ଏଥିପାଇଁ ସଦା ନିର୍ଲିପ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପ୍ରିୟ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ।